

בתי-המשפט

תפ"ח

תאריך: 03.01.2006

בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

לפני: כב' השופט שלי טימן, אב"ד.

כב' השופטת תחיה שפירא.

כב' השופטת שרה ברוש.

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם:

[Redacted Name]

ת.ז. [Redacted ID]

[Redacted Address]

(עתה במעצר, מיום 02.09.2004).

טענו: למאשימה - הפרקליטה גב' אושרה גז (פמת"א).

לנאשם - עו"ד גב' שלומציון גבאי-מנדלמן.

גזר-דין

השופטת תחיה שפירא:

איסור פרסום

תיק זה דן בעבירות מין ואלימות אותן ביצע הנאשם באישתו. לפיכך אסרנו, ואנו חוזרים ואוסרים על פרסום שמה של המתלוננת, ומשום קרבת המשפחה גם את שמו של הנאשם וכל פרט העלול להביא לזיהויים.

ג
ד
ל
ת
י
י
ס
מ
א
י
ר
י
ת

בתי-המשפט

תפ"ח

תאריך: 03.01.2006

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, בכתב-אישום מתוקן אשר הוגש במסגרת הסדר-טיעון ובו יוחסו לו העבירות הבאות:

אינוס - עבירה על סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק");

תקיפת בן-זוג - עבירה על סעיף 382(ב)(1) לחוק;

איומים - עבירה על סעיף 192 לחוק.

2. הנאשם ואישתו המתלוננת נשואים מזה כ-12 שנים, ולהם חמישה ילדים.

הנאשם הודה כי בתאריך 28.8.2004, בשעות הצהריים, דרש מן המתלוננת לקיים עימו יחסי-מין, ומשסירבה, הוריד את מכנסיה ותחתוניה בכוח ובניגוד לרצונה ופגע אותה, שלא בהסכמתה.

באותו ערב, דרש הנאשם מהמתלוננת כי תבוא עימו לישון בחדר-השינה. משסירבה לכך, משך בחוזקה בצווארה ואיים עליה כי הוא "מסוגל לעשות משהו שטותי", כי "או אני או את", וכי "אין לי מה להפסיד".

3. במסגרת הסדר-הטיעון, ביקשו הצדדים במשותף כי נורה על הגשת תסקיר, וכי תיבחן אפשרות השמתו של הנאשם בטיפול ב"בית נועם". לאחר הגשת התסקיר, כך הוסכם, תיבחן עמדת הצדדים לעניין העונש.

ואמנם, בתאריך 24.11.2004 הורינו על הגשת תסקיר כאמור.

במהלך השנה שחלפה מאז, הוגשו לנו ארבעה תסקירים, אשר כולם הצביעו על התקדמות חיובית ביותר ושינוי משמעותי שחל במצבו של הנאשם ובאינטראקציה הבין-זוגית עם אישתו. כך גם עולה מדו"ח מנהלת "בית נועם" שהוגש על-ידי הסניגורית במסגרת טיעוניה לעונש.

מהתסקיר הראשון, מיום 12.1.2005, עולה כי הנאשם סיים שירות צבאי מלא, עבר משבר נפשי, לאחריו הקים עסק עצמאי שקרס, נפצע בתאונה והחל לסבול מבעיות אורטופדיות והתדרדר להימורים וסמים.

הנאשם נמצא בפיקוח שירות-המבחן, לאחר שהורשע בשנת 2003 בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית. במהלך הפיקוח הפסיק את השימוש בסם ושמר על ניקיונו כשנה וחצי; שלאחריהם עזב את מסגרת הטיפול.

בתי-המשפט

תפ"ח 132/06

תאריך: 03.01.2006

עם מעצרו בתיק שבפנינו, החל הנאשם שוב לשתף פעולה עם שירות-המבחן, וההתרשמות הייתה כי הוא מגלה פתיחות, הכרה בבעייתיות שבמצבו ובצורך בשינוי.

לאחר שהנאשם ואישתו הביעו רצון להשתתף בטיפול ולחזור לחיים משותפים, הופנה הנאשם ל"בית נועם", מרכז טיפולי לגברים אלימים. הנאשם נקלט במקום ביום 13.2.2005.

מהדיווחים שהועברו לנו עלה כי הנאשם עומד בכללי המסגרת, משתף פעולה ונתרם מהתכנים הנלמדים. בהסכמת התביעה, ומתוך מגמה לתת לנאשם הזדמנות לשיקום אמיתי בפיקוח שירות-המבחן ובית-המשפט, נדחה הדיון מעת לעת על-פי בקשת קצינת-המבחן. התסקירים הנוספים שהוגשו הצביעו על התקדמות מרשימה ומשמעותית בעמדתו ובהתנהגותו של הנאשם במעון. לדברי אנשי הצוות, הנאשם גילה מוטיבציה פנה לטיפול, רכש כלים לשליטה בכעסיו, הפגין רצינות ואחריות לתהליך הלמידה וגילה תובנה וחשיבות לדרכי תקשורת פתוחה ושוויונית בין בני-זוג.

על-פי המלצת צוות הטיפול, עם סיום המסגרת הטיפולית הופנה הנאשם להמשך טיפול בקהילה, הן בטיפול פרטני והן בטיפול קבוצתי. גם המתלוננת השתלבה בקבוצה טיפולית לנשים. לנוכח ההתקדמות הרבה במצבו (בחודש יוני 2005), ובהסכמת המתלוננת, הותר לנאשם לחזור ולהתגורר בביתו עם אישתו וילדיו, תוך שהוא ממשיך, הן בטיפול הפרטני והן במסגרת קבוצת בוגרים ב"בית נועם".

התסקיר האחרון מיום 18.12.2005, מצביע על המשך המגמה החיובית, כאשר צויין בו כי ניכרים אצל הנאשם פתיחות, שיתוף-פעולה מלא והתמדה במהלך הטיפול. לדעת גורמי הטיפול, הנאשם עבר שינוי משמעותי בדפוס תגובותיו, וכיום לא קיימת התנהגות אלימה מצידו. עם זאת, בעיות זוגיות אשר נחשפות כיום מצריכות ליבון ומחייבות המשך טיפול ופיקוח.

על-כן, המליצה קצינת-המבחן על הטלת צו-מבחן למשך שנה, שבמהלכו יידרש הנאשם להמשיך את הטיפול במסגרות הנוכחיות.

4. לנוכח האמור בתסקירים, ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש, הופנה הנאשם לממונה על עבודות-שירות, על-פי בקשה משותפת של הצדדים, על-מנת שיבחן התאמתו לביצוע עבודות-שירות.

ב
ד
ל
ת
י
י
ס
ג
י
ר
ז
ת

בתי-המשפט

תפ"ח

תאריך: 03.01.2006

דא עקא, בשל מגבלותיו הרפואיות ועברו בנושא הסמים, ולמרות ניסיונות חוזרים לבחון זאת, נקבע כי לא נמצא מקום עבודה מתאים עבורו.

לשאלתנו, על-פי בקשה של הצדדים, הודיעתנו קצינת-המבחן כי גופשה עבור הנאשם תוכנית שלי"צ בהיקף של 300 שעות, במסגרת עמותת "עזר מציון" במקום מגוריו, שם סיים לאחרונה עבודות שהוטלו עליו בתיק אחר לשביעות-רצונם המירבית של הממונים.

5. בצעד חריג ויוצא-דופן, תוך שהיא מדגישה זאת בדבריה, הסכימה באת-כוח התביעה לקבל המלצת שירות-המבחן ולא למצות את הדין עם הנאשם. במסגרת טיעוניה, חזרה באת-כוח התביעה וסקרה את השתלשלות ההליך הטיפולי אשר נמשך במשך שנה בהסכמתה, אך ללא כל התחייבות התביעה מראש באשר לעונש שיתבקש בסיומו.

התסקירים החיוביים שהוגשו הצדיקו הסכמת התביעה, כך לדבריה, לשליחת הנאשם אל הממונה על עבודות-השירות, ובהינתן התשובה השלילית - לבחינת אפשרות הטלת שלי"צ.

התסקיר המשלים שהוגש עובר לטיעוניה של באת-כוח התביעה, חיובי אף הוא, ומצביע על כך שהנאשם עלה על דרך השיקום, וגם חיי המשפחה השתקמו. לדברי באת-כוח התביעה, העבירות אותן ביצע הנאשם חמורות הן, והעונש לו הסכימה התביעה במקרה זה חריג ונדיר הוא, ונובע מהאמור בכל התסקירים החיוביים שהוגשו, ומקובל על המתלוננת.

לפיכך, עותרת באת-כוח התביעה כי נכבד את ההסכמה בין הצדדים וכי נעמיד את הנאשם בפיקוח שירות-המבחן לתקופה ארוכה יותר משנה, נורה על ביצוע עבודות שלי"צ כמומלץ על-ידי קצינת-המבחן, וכן נשית על הנאשם מאסר מותנה. עוד הדגישה באת-כוח התביעה כי על הנאשם לדעת שאם יפר את צו-הפיקוח, יוחזר לבית-המשפט, אשר יהיה מוסמך להענישו בעונש חמור פי-כמה.

6. הסניגורית בדבריה, הדגישה את קברת-הדרך שעבר הנאשם מאז הגשת כתב-האישום, השינוי המהותי שקל בו בעקבות ההליך הטיפולי הממושך שעבר עד כה ואת המוטיבציה הגנה והאמיתית שגילה, ועדיין מגלה, לשיקום חיי המשפחה. היא הזכירה כי הנאשם והמתלוננת נשואים שנים רבות.

בתי-המשפט

תפ"ח 100/2006

תאריך: 03.01.2006

בעקבות השינוי והשיקום יוצא-הדופן, הותר לנאשם לשוב לביתו, לאחר שהמתלוננת הביעה הסכמה לכך, ושני בני-הזוג ממשיכים בטיפול במסגרת מקצועית. בשל נכותו (בשיעור של 75%), מתקשה הנאשם במציאת עבודה ומצבם הכלכלי קשה. המגבלה בעבודה הייתה גם הסיבה העיקרית, כך מציינת הסניגורית, כי הנאשם נמצא כבלתי-מתאים לבצע עבודות-שירות, כמו גם משום שבעבר השתמש בסמים, אם כי כיום הינו נקי לחלוטין מהסם. לפיכך, עותרת הסניגורית בפנינו כי נאמץ את ההסכמות בין הצדדים, נטיל על הנאשם שלי"צ ופיקוח שירות-המבחן, ובכך נאפשר למשפחה לחזור לחיים נורמליים.

הנאשם בדבריו האחרונים, אישר את דברי סניגוריתו, הדגיש את חשיבות המשפחה בעבורו ואת בקשתו להמשיך בחיים נורמטיביים בעתיד.

7. התנהגותו של הנאשם כלפי אישתו המתלוננת, כמפורט בכתב-האישום המתוקן, חמורה היא עד מאוד. לנוכח המגמה הרווחת להחמרה בענישה בכל הנוגע לעבירות מין ואלימות במשפחה, ולמרות שכתב-האישום המתוקן מתייחס למעשים שאירעו ביום אחד בלבד - אין להקל בכך ראש.

בנסיבות רגילות, ראוי היה הנאשם לעונש מחמיר ומרתיע. חריגותו של המקרה שבפנינו נובעת למעשה מהשינוי שקל בנאשם משעה שהוגש נגדו כתב-האישום, ובעקבותיו, ומהסכמתה של התביעה, כבר למן השלבים הראשונים של הדיונים, לבחון את הסיכוי הטיפולי. נכונותה של התביעה להסכים לדחיות חוזרות כדי לבחון התמדתו של הנאשם בהליך הטיפולי, מקובלת הייתה גם עלינו.

ואמנם, מן התסקירים שהוגשו במהלך השנה שחלפה ומהדו"ח המסכם ממעון "בית נועם", אין כל ספק כי מהלך זה הוכיח עצמו. המוטיבציה שגילה הנאשם לטפל בעצמו ולרכוש כלים להתנהגות בלתי-אלימה ולא פוגענית; שיתוף-הפעולה המלא שלו לאורך כל ההליך הטיפולי; והתוצאות החיוביות המתבטאות בהתנהגות תקינה, הן במסגרת הטיפולית והן בחיק המשפחה אליה שב - מצדיקים, ללא ספק, התחשבות בגזירת דינו.

בתי-המשפט

תפ"ח

תאריך: 03.01.2006

הדרך עדיין לא תִּמָּה. הקשיים העומדים בפני הנאשם ומשפחתו, הן בתחום הזוגי והן בתחום הכלכלי, דורשים התמודדות וליבון. החיים המשותפים בעתיד אינם מובטחים. גם המתלוננת וגם הנאשם מצויים עדיין בתהליך הטיפול. עם זאת, שוכנענו מחוות-הדעת המקצועיות, כי מסופנותו המינית והפיזית של הנאשם פְּתָה עַד מאוד.

8. "...האינטרס של המערער בשיקומו אינו רק אינטרס של העבריין ואינו רק פועל יוצא מנתינת הדעת על נסיבותיו האישיות לטובתו הוא, אלא זהו אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה..." (ע"פ 9090/00 בעז שניידרמן נ' מדינת ישראל, תק-על 2001(1), 1029, עמ' 1030).

דברים נכונים ונכוחים. אולם במקרה שלפנינו רק בכך לא די.

בנסיבות כפי שתוארו לעיל, שוכנענו כי ראוי להטיל על הנאשם עונש המשלב ענישה וטיפול. שילוב שכזה הופך לא-אחת בפסיקה כמבטא לא רק את האינטרס האישי-טיפולי של הנאשם, אלא אף את האינטרס הציבורי, ומהווה את האיזון הראוי ביניהם.

כך פסקה כב' השופטת ד. ביניש לאחר שציטטה, בהסכמה, מאמר מחקרי הקובע

כדלקמן:

"..."

"הגישה המקובלת כיום כהולמת מטרות אלה [היינו, הענשת העבריינים וצמצום הישנות מעשים אלה בעתיד] היא זו המשלבת ענישה וטיפול. גישה זו הוכחה במחקרים רבים כיעילה, ויושמה במדינות מערביות רבות בעיקר בארה"ב ובאנגליה. שילוב כזה עונה, מחד, על הצורך החברתי בנקמה ובהענשת הפוגע, ומאידך, הטיפול תורם להגנה על החברה באמצעות מניעת הישנות העבירה."

(ש. בן דוד, ש. סנדרוביץ, מ. מושקט-טלוסטי, ח. בבצ'יק וי. קלמרו "פרויקט טיפולי בעברייני מין בקהילה" מפגש לעבודה חינוכית סוציאלית 143, 149). "..."

(ע"פ 4920/01, 4956/01, 4890/01 מדינת ישראל נ' פלוניס (ועדעור שכנגד),

תק-על 2001(4), 1000, עמ' 1005).

בתי-המשפט

תפ"ח

תאריך: 03.01.2006

9. ההסכמה שהגיעו אליה הצדדים, לנוכח אי-התאמתו של הנאשם לבצע עבודות-שירות כדרך לריצוי עונש מאסר, איננה הפתרון שהיינו בוחרים מלכתחילה. מן הראוי היה להטיל על הנאשם, בנוסף לענישה הטיפולית, גם עונש ממשי ומוחשי. במיוחד כך, כאשר העתיד עדיין אינו ברור, ההליך הטיפולי בעיצומו ונקודות חיכוך עדיין קיימות.

עם זאת, ולאחר ששקלנו בדבר, מוצאים אנו לנכון לפעול כהנחיית הפסיקה ולאמץ את הסכמות הצדדים לעניין מידת העונש, משום הנסיבות המיוחדות והחריגות שבמקרה זה (לעניין המדיניות הראויה בהסדרי-טיעון ראו: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1), 577; ע"פ 9600/04, 9699/04, 11733/04 גדי משראקי ואח' נ' מדינת ישראל, תק-על 12005(1), 2863; דנ"פ 1187/03 מדינת ישראל נ' אופיר פרץ ואח', תק-על 12005(1), 4600; וכן, מן הימים האחרונים: רע"פ 2806/05 משה דיין נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) - אתר בית-המשפט העליון, מיום 20.12.2005). שוכנענו כי הענישה המוצעת סבירה, וקיים בה האיזון המתבקש.

העמדתו של הנאשם בפיקוח, בנוסף להטלת עבודות שירות לתועלת הציבור, תהווה לא רק המשכו של ההליך הטיפולי, אלא גם תשמש גורם הרתעתי ותאפשר ענישה נוספת, ממשית וכואבת, אם לא יעמוד בתנאי הפיקוח.

10. אשר-על-כן, אנו פוסקים כדלקמן:

- א. הנאשם יועמד בפיקוח שירות-המבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום.
- ב. אנו מטילים על הנאשם עונש מאסר על-תנאי בן 24 חודשים, אשר יופעל אם יעבור במשך 3 שנים מהיום כל עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ו/או עבירות אלימות ואיומים לסוגיהן.
- ג. על הנאשם לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות, באירגון "עזר מציון" בחולון, על-פי התוכנית שגובשה על-ידי שירות-המבחן, ובפיקוחו.

בתי-המשפט

תפ"ח

תאריך: 03.01.2006

הוסברה לנאשם משמעותו של צו-הפיקוח, וכן הוזהר הנאשם כי אם לא ימלא אחר תנאי הצו או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש נוסף בגין העבירות בהן הורשע בתיק זה.

11. זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום, ג' בטבת התשס"ו, 3 בינואר 2006.

שרה ברוש, שופטת

תחיה שפירא, שופטת

שלי טימן, שופט

א ב " ד

קלונית: ד.ל.ס.

ב
ד
ל
ת
י
י
ם
ס
א
י
ר
י
ת

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

פח [REDACTED]

בפני הרכב כבי' השופטים: ש' טימן-אב"ד ת' שפירא ש' ברוש תאריך: 03/01/2006

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

[REDACTED]

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה – עו"ד ואקי (פמ"מ, במקום נציגת פמתי"א שהלכה לאולם אחר) הנאשם ובאת כוחו – עו"ד קוצר

1

פרוטוקול

2

3

הקרא גזר הדין.

5

החלטה

6

על פי הסכמת הצדדים, משוחרר הנאשם מכל המגבלות שהוטלו עליו במסגרת תנאי שחרורו ממעצר, לרבות צו עיכוב יציאה מן הארץ וכן יוחזרו לו הערבונות, אם שולמו כאלה, בכסף מזומן לאלתר.

ניתנה היום ג' בטבת, תשס"ו (3 בינואר 2006) במעמד הצדדים

7

ש' ברוש, שופטת

ת' שפירא, שופטת

ש' טימן, שופט

אב"ד

קלנית: עידית

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

המאשימה מדינת ישראל

- נ ג ד -

הנאשם :

.....

ת.ז. ....

מזרח הרבה 27/הולון

כעת במעצר מיום 2.9.04

כתב אישום

א. העובדות:

1. הנאשם נשוי לא.ב. (להלן "המתלוננת") כשתים עשרה שנה ולהם חמישה ילדים בני שתיים - עשרה, אחד - עשרה, עשר, שש ושנתיים המתגוררים עמם בדירתם שבחולון (להלן "הדירה").
2. במועד לא ידוע, בסביבות חודש פברואר 2004, בקשה המתלוננת להיפרד מהנאשם ובמסגרת זו סרבה לקיים עמו יחסי מין, עזבה את חדר השינה המשותף ועברה לישון בחדר הילדים.
3. הנאשם סרב לקבל את אי הסכמת המתלוננת לקיים עמו יחסי מין ונהג לדרוש ממנה זאת באלימות מילולית ופיזית אשר הובילו לכניעת המתלוננת וביצוע המעשה בניגוד להסכמתה החופשית.
4. במועד לא ידוע, כשלושה חודשים טרם מועד הגשת כתב אישום זה, דרש הנאשם מהמתלוננת לקיים עמו יחסי מין. המתלוננת סרבה והנאשם הובילה בכוח לחדר השינה ומשזו עמדה על סרובה תקף

אותה הנאשם שלא כדין בקורעו את חולצתה. לנוכח זאת, נכנעה המתלוננת לרצונו והנאשם בעל אותה שלא מרצונה החופשי.

5. במועד לא ידוע, כחודשיים טרם מועד הגשת כתב אישום זה, דרש הנאשם מהמתלוננת לקיים עמו יחסי מין בדירה ומשסרבה תקף אותה הנאשם שלא כדין בשופכו עליה כוס מים עת שכבה במיטתה. במהלך תקופה זו הוסיף ודרש הנאשם מהמתלוננת לקיים עמו יחסי מין, ומשסרבה "העניש" אותה הנאשם בזורקו את בגדיה התחתונים לזבל.

6. ביום 28.8.04, בשעות הצהריים בדירה, דרש הנאשם מהמתלוננת לקיים עמו יחסי מין ומשזו סרבה, לקח אותה הנאשם בכוח ובניגוד לרצונה הוריד את מכנסיה ותחתוניה ובעל אותה שלא בהסכמתה החופשית.

7. באותו היום בשעות הערב, עת שכבה המתלוננת לשון, דרש הנאשם כי תבוא לשון עמו בחדר השינה. משסרבה הנאשמת לדרישתו, תקף אותה הנאשם שלא כדין במושכו אותה בחוזקה מצווארה. לנוכח התנגדותה, הרפה ממנה הנאשם ואמר לה כי "מסוגל לעשות משהו שטותי", הלך למטבח ולאחר מספר דקות שב עם סכין בשר גדולה, הניחה לפני המתלוננת באיימו עליה "או אני או את" וכי "אין לי מה להפסיד".

8. במעשיו אלו אנס הנאשם את בת זוגו, איים ותקף אותה במטרה שתקיים עמו יחס מין בניגוד להסכמתה החופשית.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. אונס – עבירה על סעיף 345 (א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977

2. תקיפת בן זוג – עבירה על סעיף 382 (ב)(1) לחוק הנ"ל

3. איומים – עבירה על סעיף 192 לחוק הנ"ל

ג. עדי התביעה:

1. צוער דנה בן צבי, משטרת ישראל, תחנת בת ים רזיאל 9, בת ים.
2. חונן שרון, משטרת ישראל, תחנת בת ים רזיאל 9, בת ים
3. א.ב. – תזומן בידי פמת"א
4. ~~טובה קוליאן מהחברת פנקס, חולון, 20~~
5. ~~מלחם קוליאן מהחברת פנקס, חולון, 20~~
6. ~~גלית משה, מהחברת פנקס, חולון, 17~~
7. עו"ס חגית כצנלסון, עריית חולון, האגף לשרותים חברתיים רחוב פנחס לבון 26, חולון.
8. האחראי על המוצגים מתחנת משטרת ישראל, תחנת בת ים רזיאל 9, בת ים

איתי פרוסט, עו"ד
סגן בכיר לפרקליט
מחוז ת"א-פלילי

תל-אביב, כ' באלול תשס"ד
 6 בספטמבר 2004

~~019971~~

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סנגור ציבורי אם מתקיים בו אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו – 1995.